

[Alfred Jensen.]

til uddannelsen er nogen reel begrundelse for at opretholde den lange tjenestetid. Heller ikke i hensynet til landets sikkerhed er der nogen reel begrundelse for at opretholde den.

Jeg vil tro, at denne sommers begivenheder har åbnet øjnene hos adskillige millioner mennesker, der hidtil ikke har kunnet se, hvorledes forholdene i virkeligheden er; jeg vil tro, at disse har fået øjnene op for, at Sovjetunionen ikke ønsker nogen krig, ikke ønsker at overfalde andre lande. Det må stå fast, efter at USAs præsident, Eisenhower, har udtalt, at han ved personlig kontakt i Genève konstaterede, at Sovjetunionens ledere havde de samme ønsker, som man har i den vestlige verden, om at opretholde og bevare freden, men når det er tilfældet, er der ingen basis for at opretholde den lange tjenestetid. Hertil kommer, hvad vel også efterhånden offentligheden er klar over, at der ikke i de vesteuropæiske lande hersker den frygt, som man her giver udtryk for, når man skal begrunde opretholdelsen af de store militæruddgifter, den lange tjenestetid og det store beredskab. I dette efterår har Frankrig sendt omkring halvdelen af sine landstyrker til Afrika. Det er klart, at hvis man nærede frygt for overfald, hvis der var så stor usikkerhed, ville man ikke foretage dette skridt. Nej, det er udtryk for, at man ikke regner med noget overfald, at man ikke regner med, at der er nogen fare. Derfor er det urimeligt, at vi opretholder den store beredskabsstyrke, at vi bevarer en tjenestetid, som sagligt set ikke er nødvendig.

Det er bydende nødvendigt for Danmark at tage spørgsmålet om de militære udgifter op, ikke alene til overvejelse, men også til realitetsbehandling, så der opnås en reduktion. De medfører allerede nu økonomiske vanskeligheder for borgerne og for landet som helhed, og hvad værre er, de militære udgifter har altid en tendens til at svulme op. Vi må derfor regne med, at de i den kommende tid vil få et betydelig større omfang, end de har nu. Det er ikke alene os kommunister, der har den opfattelse, at det er på tide, der tages fat på en omlægning af vort militærvæsen, tages fat på en reduktion af militæruddgifterne. Da vi i sidste samling behandlede forslaget til

tillægsbevillingslov, var flere af ordførerne inde på dette spørgsmål, blandt andre det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, som udtalte — det findes i folketingsstidende 1954—55, sp. 4372:

„Man behøver ikke at være spåmand for at se, at dersom regeringen skal gå et nyt finansår i møde med det nuværende forsvarssystem, vil der til næste april opstå økonomiske konsekvenser, som det bliver ret umuligt for den nuværende regering at bære.“

Jeg synes egentlig, disse ord siger tilstrækkeligt om, hvordan stillingen bedømmes her i landet, og maner til at tage fat på spørgsmålet.

De besværligheder, vi har, står også andre lande overfor. Jeg nævnte i min fremsættelsestale, at man også i andre lande overvejede at nedsætte de militære udgifter og tage fat på tjenestetidens nedsættelse. Den højtærede forsvarsminister sagde, at det ikke var regeringen bekendt, at sådanne overvejelser foregik, og spurgte mig, hvor jeg har oplysningerne fra. Jeg har dem fra dagspressen, den dagspresse, som altid står til tjeneste, når det gælder om at sige noget nedsættende om Sovjetunionen, og når det gælder om at hidse op. Det er der, jeg har mine meddelelser fra, såvel om Holland og Belgien som om England. Det er også en kendsgerning, at man i England har besluttet at træffe foranstaltninger, der betyder, at de militære styrker bliver nedsat. Jeg er vel klar over, at der heri ikke ligger nogen endelig nedsættelse af tjenestetiden, men i de meddelelser, der er kommet frem i pressen, var det nævnt, at man i England også overvejede at nedsætte tjenestetiden.

Ministeren meddeler, at han heller ikke kender noget til, at man i Sovjetunionen har nedsat tjenestetiden. Ligeledes i pressen har jeg set, at man der har nedsat tjenestetiden, men hertil kommer, hvad jeg tidligere har nævnt, at man nedbringer de militære styrker med 640 000 mand inden den 15. december. Jeg ser ikke rettere, end at der heri ligger en nedsættelse af tjenestetiden. Hvilke beslutninger man er kommet til angående tjenestetidens længde, er jeg ikke i stand af referere, fordi jeg ikke har kendskab dertil, men den reelle nedsættelse på 640 000 mand viser, at man går ned-